

عنوان مقاله:

مدل طیفی در فرآیند آموزش علوم

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی یافته های نوین علوم و تکنولوژی با محوریت علم در خدمت توسعه (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی محمودلو - عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان

علی کرمی یار - عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر، رویکرد جدید آموزش علوم در سطح جهان تحولی اساسی ایجاد کرده و کشور ما نیز با تغییر کتاب های درسی علوم تجربی دوره ابتدایی، عملا وارد صحنه این نگاه نو به مسیله آموزش است. در این رویکرد، روش های یاددهی یادگیری و به عبارت آشناتر و سنتی تر آن، روش های تدریس به صورت قطبی، جزمی و انعطاف ناپذیر، مورد قبول واقع نشده است. در واقع، در رویکرد جدید آموزش علوم تلاش می شود با نگاهی نو و وسعت نظر، طیف گسترده ای از شیوه های گوناگون تدریس را با در نظر گرفتن توانایی ها و کاستی های هر روش، در محل مناسب به کار گیرند و از هر نوع افراط و تفریط در به کارگیری و تاکید بیش از حد بر یک روش خاص یا محکوم کردن و احتراز مطلق از یک روش دیگر، بپرهیزند به این ترتیب، در گزینش روش تدریس، سعی بر آن است که به جای نگرش قطبی، نگرش طیفی همراه با انتخاب منطقی و هم زمان روش های گوناگون تدریس مورد توجه قرار گیرد. بنابراین، اگر بخواهیم هدف اصلی رویکرد جدید آموزش علوم را در یک جمله بیان داریم، باید بگوییم: در شیوه های نوین آموزش علوم، سعی می شود که یادگیری، تا حد امکان، از قطب آموزش و یادگیری انفعالی دور و به قطب آموزش و یادگیری فعال نزدیک شود. هر معلمی می تواند از خود بپرسد: روش تدریس من در کجای این طیف قرار می گیرد مراد از یادگیری فعال، آن نوع یادگیری است که یادگیرنده، خود به نحوی در تولید مفاهیم مشارکت داشته باشد. در مقابل، در یادگیری انفعالی، مفاهیم به صورت از پیش آماده شده و قالبی در اختیار یادگیرنده قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

یاددهی، یادگیری، یادگیری انفعالی، نگرش طیفی، آموزش انعطاف پذیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/772741>

